

- 5 Vos omne decet cernere verum,
 Odisse malos matris amore.
 Spectate, rogo, Cluniacenses
 Fundere bonum semper odorem¹,
 Nam papa mihi sumptus ab illis².
 10 Grex ille suum servat ovile.
 Quicumque via vadit eadem,
 Me carus amat grex monachorum.
 At sunt aliqui vana sequentes,
 Aequumque vocant, quod fit inique.
 15 Ve! qui tenebras lumen appellat,
 Qui dulce quod est, dicit amarum³.
 En! vim patiens vociferabor;
 Clamabo, nec est auxiliator⁴.
 Quero, quod amo, nec datur illud.
 20 Manant oculis fletibus ymbres.
 Nam longius hinc ille recessit,
 A quo poteram letificari;
 Cuius veniunt sepe latrones,
 Et me spoliant pretereuntes.
 25 Eius solium nunc adeamus,
 Presens ut eum cernere possim.
 Audire volo, quid mihi dicat.
 Secura fides arguet illum,
 Quare thalamos negligat illos
 30 Quorum pretium se dedit ipsum?

SERMO MARIAE.

- 'Quam tibi condoleo, filia regis,
 Usta quod es rapidi sydere cancri⁵,
 Nigra, rugata, tremens, arida, pallens.
 Quis tibi preteritos afferat annos⁶,
 35 Quando tuo solio tuta sedebas,
 Ad medias posita sede plateas!
 Quando superba iugo colla premebas⁷,
 Iudiciumque sedens perficiebas,
 Principibusque tuis imperitabas;
 40 Vivida quando tibi petra solebat
 Mellifluos olei fundere rivos,
 Teque lavare pedes lacte decebat;
 Quando refringebas ora leonis,

1) 2 Cor. 2, 15 'quia Christi bonus odor sumus'. 2) Urbanus II (1088—1099). 3) Isai. 5, 20 'Vae, qui dicitis malum bonum . . ponentes tenebras lucem . . ponentes amarum in dulce'. 4) Isai. 63, 5 'et non erat auxiliator'. 5) Ecl. X, 68 'sub sidere Cancri'. 6) Aen. VIII, 560 'O mihi praeteritos referat si Iuppiter annos'. 7) Fast. III, 376 'colla premenda iugo'.